

Вѣстникъ „Смѣшлю“

Издава всяка Сѣбота.

Редакцията и Администрацията си
намеряватъ въ печатницата на в.
„Българско Знаме“ при
Издателя и Отговорника:

Ив. Дочковъ.

Единъ листъ: едно гроше.

С М Ъ Ш Л Ю .

Цѣната на „Смѣшля“ е:

За цѣла година:

въ южна България 2 рубли нови
въ север. България 2½ руб. нови

За 6 мѣсеци:

За отсамъ Балкана 5 франка.

За отгатакъ Балкана 6 лева

Така и за другитѣ България, кои-
то сѣ извънъ отъ нашия синуру.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНЫЙ.

Прѣдизвиканъ отговоръ.

Гърррр! желѣзничнитѣ коледа
се въртятъ, влакътъ пристига, по-
щенски чанти се прѣдаватъ! Ключъ-
ключъ-ключъ! ето и драгливитѣ
пощенски коніе и тѣ куцукъ-куцукъ
завтасватъ съ своитѣ дрѣмливи
всадници, или както ги нарича дѣдо
Богоровъ *вздание*. Разсилний ето го
и той си подава главата като воден-
чарский плъхъ изъ подътъ изъ нѣ-
кое рѣждиво и закадено кафене,
снира се като хрътка прѣдъ теле-
графо-пощенската станция и съ
крѣстосани рацѣ чака да му прѣ-
дадѣтъ груповѣтъ и писмата за да
ги разнесе. Смѣшлю съ четири очи
поглѣдва какви възели ще му до-
несе разсилний, нѣ кога вижда той
му прѣдава единъ купъ писма. Съ
надѣжда да го огрѣе нѣщичко, той
начасътъ ги распечатва, туря си
двойнитѣ очила за да ги прочете,
нѣ тозъ часъ остая като попаренъ
съ врѣла вода, за гдѣто нѣма друго,
освѣнъ голи критики, частни рас-
правни и нападения и единъ купъ,
пд-голѣмъ отъ Сливенскитѣ купища
на куруча, разсѣждения и осѣждения
върху Смѣшлювитѣ голѣми и сѣдра-
ни царвули. Да се смѣштели да пла-
чешъ ли и ти се самъ чудишъ!
Единъ ти вика: зашто да се на-
падатъ толкова високопоставенитѣ
личности? другий — зашто да сѣ
толкова дълги уводнитѣ членове?
третий — зашто да не е пд-хумори-
стический и пд-разнообразенъ Смѣш-
лю? — четвъртий — зашто да е тол-
кова голѣмъ обожателъ на братуш-
китѣ? петий — зашто да не се за-
мѣни политиката му съ друго хумо-
ристическо нѣщо? шестий — зашто
му сѣ баснитѣ? и пр. . . Съ една
рѣчь всѣкий грабналъ перо, дращи
ти щото му дошло до устата, и ти
го опѣва безъ патрахиль!!!

А бе хей праздни кратуни и
възливи като гусла безъ струни,
комаръ перото ви да цалуни да се
разиграйте като маймуни за прѣ-
горѣли самуни та метани да сто-
рите прѣдъ триста куни като хи-
лядо крѣсливи катунни (цигани) чуй-
те, и пакъ ви повтарямъ, чуйте и
разумѣйте, че дѣдо ви Смѣшлю
нѣма да става никому слѣпо ору-
дие, той ви отговаря за програм-
мата си съ Пилатовитѣ думи: *еже
писашъ, писашъ.*

Вашето желание е да узнаете:

1). *Защо да се нападатъ толкова
високопоставенитѣ личности?* За-
што има трѣски за дѣлание а
Смѣшлю има смѣтка и голѣми
смѣтка съ тѣхъ за доброто или не-
доброто управление. Смѣшлю като
голѣмъ и великъ въ вѣкътъ си

дипломатъ и политикъ, той обича
отъ врѣме до врѣме да ги цалува
като комаръ заспалитѣ; да се за-
нимава само съ писарушкитѣ той
го счита за подлостъ и низостъ.

2). *Защо да сѣ толкова дълги
уводнитѣ му членове?* Ха-ха-ха-ха!
Това е асѣлъ да се заповѣда *баремъ*
на *ибрицитѣ*! че човѣкъ догдѣто си
не свърши мисльта, може ли да
прѣкъсне приказската си? *Зоръ-
зоруна* искатъ да праватъ Смѣшлю
лудъ и непослѣдователенъ!

3). *Защо да не е пд-хумористи-
ческий и пд-разнообразенъ «Смѣшлю»?*
Виждъ му ума та му крой не шапка
ами ако ценитѣ и гащи сѣ процѣ-
ки и сѣ дълги крачоли, че това не
е циганска вулия прѣзъ чистийтъ
понедѣлникъ та да шопашъ вътрѣ
гдѣ що завърнешъ?

4). *Защо да е толкова обожавателъ
на братушкитѣ?* На такива
Смѣшлю ще имъ лѣпне по единъ
шмаръ, и ще ги зарѣжи, зашто
сѣ луди и незнаятъ що бѣлнуватъ!
Кой ти извади окоето? — Братъ ги.
— За това ти го е извадилъ пд-
дълбоко. Непризнателни твари! во-
зѣте се по чужди кола догдѣто
хвъркне Македония, та че тогава
да видимъ какво хоро ще се играе! . .

5). *Защо не се замѣни полити-
ката му съ друго хумористическо
нѣщо?* А бе *шапкѣтъ инсепларъ*!
дѣдо ви Смѣшлю не е турилъ този
дяволъ съ друга цѣль, освѣнъ да
отваря *ишахъ* на мющеринитѣ си
за да прочитатъ и политическитѣ
вѣстници. Асѣлъ и главната цѣль
на нашъ Смѣшля е тази. Безъ този
дяволъ той щеше да бѣде като
лисица безъ опашка?

6). *Защо му сѣ баснитѣ?* За
отговоръ на този въпросъ Смѣшлю
ви праща при стѣкмача на «Здра-
вецъ».

Ето г-да, г-жи и г-ци голѣми
като биволи малки като оси зашто
дѣдо ви Смѣшлю си е хваналъ
една подобна программа и не от-
етѣхва отъ нея. Та па не е слѣнце
да огрѣе венчки, не е дѣждъ да

вали на всѣкъдѣ. Дѣдо Господъ
кога не може да задоволи всѣкого
частно, що остава на дѣда ви Смѣш-
ля? Ако е горѣщо, лошо; ако е
студено, лошо. Съ една рѣчь свѣ-
тътъ е всѣкога билъ и ще бѣде
така незадоволенъ.

Прѣдставленията по насъ.

Що да се каже по тая частъ и ние
сѣ са събрали като куче у воденица!
Да кажемъ правото, всѣкий ще ти се
опули съ каракончеви очи, да не спо-
менешъ нѣщо, всѣкий ще мисли, или че
народниятѣ ни театръ цѣпти, или че
дѣдо ви Смѣшлю има слива въ устата
и лана мухи та му не остая врѣме да
се занимава съ този толкозъ важенъ
и деликатенъ прѣдмѣтъ.

Кой както ще да мисли, и кой как-
вото ще нека да казва, Смѣшлю никому
не е вързалъ устата като на чувалъ,
нито ижъ е завързалъ и своитѣ. У насъ
нѣма, театръ нѣма и надѣжда за въз-
диганнето му! Що дири лисица на па-
заръ, що диримъ и ние на прѣдставле-
ние? Ба, ба, събрахме! извинѣте за-
едно съ свинѣтъ ние обичаме прѣдстав-
ленията и ходимъ когата има; ами
когата нѣма? Прозѣваме се като конь
на праздна торба!

По нѣкои градове и села е имало
тази зима доста прѣдставления като:
«Стоякъ Войвода» *Драндавеца*, *Османъ
Паша* и такива още нѣкои Станчевски
помни, които не струватъ нито една
бодка. Сѣщо и г. Пловдивъ не е оста-
вилъ по назадъ съ *Молиеровитѣ скъ-
перникъ*, а отъ голѣмото въехищение
тѣзи дни тъкмили да прѣдставятъ и
«Скапиновитѣ Хитрости» (*les fourberies
du Scapin*). На добъръ имъ часъ. Смѣш-
лю имъ желае добъръ стомахъ и добро
смиление ако не отъ собственно съчи-
ненне драмми а то поне отъ чужди!
Благодарение, че хората сѣ потрудили
и за насъ!

Ами назначената и платената бѣл-
гарска прѣдставителна трупа що станъ?
Изъ кои нѣшета на *халищата* се е
скрила да въздига народниятѣ театръ?
Види се да обрѣца трагедиятъ на коме-
дии, както прави по некогажъ нашъ
дѣдо Смѣшлю. Когато му е продѣненъ
джобътъ той вика: *ах-ах-ах-ах!* а ко-
гато му е цѣленъ и муе широчко около
шията той го обрѣца на: *ха-ха-ха-ха!*
Ето ти отъ трагедията една комедия!

Нѣ *нейсе туфафѣтъ* е тука, че наши-
тъ Сливенци *интелигентни* като поискали
да спомогнатъ на *болницата* рѣшили се
да дадѣтъ едно прѣдставление за въ
нейна полза; нѣ по злощастие прѣдстав-
лението като било въ пазухата на ед-
ного, който отивалъ да гдѣда Арабека-
та трупа *Бени Зукъ-Зукъ*, паднѣло му
изъ крачолѣтъ на панталонитѣ, и като
било твърдъ мазничко отъ многото но-
сение по голо, тутакси едно куче се
спуснѣло и го лапнѣло. Горкийтъ на-

праздно припикал да го гони и напраздно викал слѣдъ него *ya-ya-ya!* Кучето си побѣгнало!

Въ това врѣме той се срѣщналъ съ другъ единъ, и като му расправилъ за изѣденото отъ кучето прѣдставление, той му отговорилъ: недѣй се тухка, защото ще бѣде честити да прѣдставимъ една драма, която ще излѣзе тѣзи дни отъ тукашната печатница, тя носи заглавие: *Цело или Освобождението на Българскиятъ народъ* и е въ V дѣйстви.

Смѣшлю ще чака съ нетърпение да се прѣдстави тази драма за прѣтъ въ Сливенъ, за да не би да му даждѣ поводъ да подостри перото си че тогава . . . горко вамъ Сливенски интеллигенти, Смѣшлю ще ви окачи петала съ ленти та вѣкий въ вастъ да се втренти като въ лингурски патенти! . . .

Изъ Смѣшлювий дневникъ.

**** Алмилуя, алмилуя, алмилуя слава Тебъ Боже!** Вѣстникарството отъ денъ на денъ напѣдва по насъ! Ето ти новината, че ще се появи още единъ новъ вѣстникъ *«Козмополитъ»*! Какво страшно име! По-страшно отъ мечка, по-страшно отъ ареланъ! Нанетина, главата на редакторътъ му, който и да билъ, трѣбва да бѣде по-голямъ отъ десетъ шипика или рашета, та колкото дупки имѣтъ рашетата, толкозъ политика да излиза изъ нея! Ако се не пукне пушината, то ще бѣде омото чудо на свѣтътъ. Смѣшлю отсега прѣдвѣщава на този *«Козмополитъ»* мжтеница (бърканица, мжтанъ или по турски: *айрянъ*) за да го гони рѣдката та да не се свѣрта да дращи!

**** Постоянний Комитетъ въ едно отъ послѣднитъ си засѣдания е билъ занятъ съ въпросътъ за Пловдивскитъ пансионъ поради умираниято на единъ въспитаникъ въ послѣднѣо врѣме.** Слѣшлю се радва за дѣятелността му и желае да се урѣдятъ тѣзи безредици, защото както е лошо да живѣятъ ученицитъ по кѣщицата още по-лошо е да живѣятъ не въ пансионъ, а въ кѣчини и да ставатъ дѣцата ни жертва на авантюриститъ и на спекулантитъ, които прѣцѣждатъ комарѣтъ за да си напѣлнятъ кенейкитъ.

**** Отъ дръкването на машинитъ г. Пловдивъ е вече оглушалъ!** А жебитъ тѣ сж се наловили за краката подъ каманитъ и играятъ *полка-мазурка*. Тѣ праватъ тѣзи комплименти на поджиперитъ, които скоро ще докаратъ толкозъ очакваната вода! Пулхуденкитъ отсега сж си извадили голѣмитъ кунища *чамаширъ* и чакатъ като Сливенки да ги перепѣтъ на новитъ *чешми* или *шадравани*.

**** Моляеровитъ Тартюффъ** се прѣдставилъ много сполучливо. Публиката била двойна отъ колкото на *«Скжперникътъ»*. Ако има да благодари Пловдивъ за нѣщо на г. Фасулджияна то ече го прави да не забравя турскитъ языкъ. Чувате ли, Сливенци? Какъ сте вие съ *Бени Зугъ-зугъ*? . . и то вие много! . . .

**** На полугодиснитъ испити въ градътъ ни тазъ година, слава Богу, Смѣшлю може безъ двоумение да имъ пестѣси едно отъ голѣмото доброутро *аферамъ*.** Дѣцата играхъ ролитъ на уроциртъ си като актери съ по два сюфлора. До година може съ по три. Недай, Боже!

**** Като станжло мода да се хвъргатъ жребни по административнитъ окржжии сждилища за избиране прѣдседателъ и членъ на Пловдивската сиротинска каса, то и нашъ Смѣшлю рѣкълъ да хвър-**

ли жребий кой калпакъ да надѣни или кои царвули да обуе далъ новитъ, гдѣто ги нѣма никакви, или ветхитъ, прѣзъ които му се лѣскалъ месата на здравие на свонтъ абонати, жребийтъ обаче се падилъ на ветхитъ. Така ни е люлка залюлела, така ще ни и долюлѣ!

**** Ако щете вѣрвайте, ако ли не, вие знаете; истината е че 300 X отишли да насжтъ по вѣздухътъ.** Пощенското надзорство е толкозъ будно, щото не само тази стойностъ, която дохождала отъ Станимжака за въ Пловдивъ да хвъркне, нѣ даже и калпакътъ на пошиериринитъ щѣлъ да хвъркне. Та-че се оплакваме че пощитъ ни не били здрави. Отъ тази здравина искате ли по-голямъ бива въ застрахователното дружество *«Дачия Румуния»*.

**** Пловдивския градеки свѣтътъ се е побъркалъ** кого да слуша, далъ Н. С. Г. Управителъ, или чл. 182 отъ Органическиятъ Уставъ. Работата е твърдѣ сериозна и Смѣшлю ще глѣда какъ ще се улади този въпросъ. Нѣ при все това той мисли, че чистото е правото трѣбва да си го брани, защото *сонъ пишманъ пара етмесеъ*.

**** Отъ едно село ни питатъ:** бива ли сждинкѣтъ да рѣшава тжжби по *хатжрѣ*? Отговоръ: селени, вие сте злѣ разумели, то не е по *хатжрѣ*, ами защото ще се промѣни сждинкѣтъ та за това се отнася така дано го измолите да остане.

**** Изъ една дописка извличаме слѣдующето:** колко трѣбва да тежи мозѣкътъ на околийскитъ ни началникъ, когато знае да прави денѣтъ на нощъ? Отговоръ: колкото чашки може да люхне и прѣзъ денѣтъ и прѣзъ нощта, и колкото коени има поставията му въ кафенето. Вниманне, че съ Смѣшля не бива играене!

Изъ Княжеството.

Тайна кореспонденция на *«Смѣшля»*

Бае Смѣшлю!

О врѣмена, о прави, викаме едно врѣме дѣдо Цицеронъ, срѣщу козведѣствата на Кателина; а пѣкъ азъ ще извикамъ сега о Тетрога, о *mores!* На шето Народно Събрание не е друго, освѣнъ една цѣла комедия, да не кажѣ, траго-комедия! Не *чаланъ биллиджрѣ* не *оиналиъ биллиджрѣ*! Вѣкий си дава мнѣнието, вѣкий сища да мели брашно нѣ дали е кована воденицата или не е; никой не поглѣднува! Кждѣ ще му излѣзе краятъ, Богъ знае! Нѣ кой глѣда другото, тежко на горкийтъ печатъ? Той се вързува вече не съ вжжа нѣ съ гемиджийскитъ ортоми. Свободата му се отнима, той става робъ на частни страсти, той пропада, той умира и Богъ да го прости, вѣчна му память. Нашитъ вѣстникари отсега пататъкъ, както и до сега, ще пукатъ и ще подскачатъ като царевича на огнь и нещжтъ можтъ да изхвъркнѣтъ изъ пукалицата, до гдѣто пукачѣтъ не ги отвори и не ги извади за да ги продава по 2 *кишкиля* за единъ *гологанъ* или за половина *гологанче*.

Свободата на мисленето трѣбва най-напѣдъ да мине прѣзъ стржгата или цензурата на каприциознитъ, та че тогава да излѣзе на бѣлъ свѣтъ. Трѣбва най-напѣдъ да се поудѣла и да се поукастри спорѣдъ тѣхната *хава*, та че тогава да се пусне да ходи и да играе като *гуджукъ* лисица. Нѣ нѣкои отъ депутатитъ като иматъ малко народни сѣмки изъ шипето си, азъ съмъ увѣренъ че ще земжтъ подъ внимание смъртъта на

печатѣтъ и ще го въскрѣсятъ съ свонтъ си гюрюлти и натардини.

Отелъ К-овъ имѣ честь да види едно необикновено зрѣлище! Пата-когога игра въ него повече отъ колкото се очаква. Менѣ ми падаше медъ на сърдцето, когато глѣдахъ че поборникѣтъ Грековъ играеше на шерено хоро изъ него, и че му се виждаше тѣсенъ. Грековъ се въртеше изъ него като побѣнѣла гадъ, и Бѣловъ налиташе възъ него за да не зарази и другито. Ихъ бае Смѣшлю, да бѣше отиѣдѣ, че да видишъ министерекий бой то не приличало когато се туна на нѣкой таралежъ та да играе отъ страхъ, това бѣше страшно нѣщо! Бѣловъ откакъ му попадѣжи гърбѣтъ за да се испоти отъ пастинката, петласка го изъ отелѣтъ за да иде да се прѣзали по ледовѣтъ и по замръзналитъ сѣбгове; нѣ и нѣму дойде бела до главата защото тутакън бѣ арестуванъ и комедията се свърши. Толкова навалица се бѣше нагруднала, щото яйце да хвърлеше човѣкъ, нѣмаше гдѣ да падне. Г. Грековъ ще помни Отелъ К-овъ догдѣто и живѣ бѣде. Ковачитъ сж намислили да го помолятъ да имъ стане *наковалинъ*, защото гърбѣтъ му билъ много по-здравъ отъ самото жилѣзо и отъ самата стомана.

Бае Смѣшлю, такива сж тѣзи *кандармаджии*, които проглупаватъ свѣтътъ, че страната е сега мирна, като мишка въ капанъ, а министеритъ се чукатъ и блѣкатъ по отелитъ. *Ab uno disce omnes.*

Съ такива неразбории и съ такива *резилции*, увѣрявамъ те, бае Смѣшлю, че ние ще цѣпнемъ като синигеръ въ кратуна и ще се стоплимъ съ добро управление като остригано м . . . прѣзъ баба Марта. Сбогомъ. . .

Прѣмудростъ Смѣшлюва.

Чтение!

Тако глаголетъ Смѣшлю: една комета скоро ще се яви на хоризонтѣтъ, която ще прѣдвѣщава добро за насъ. Ние ще си стоимъ подъ крушата и крушкитъ сами ще ни падатъ въ устата. Блаженъ този народъ като насъ! На тази комета онашката ще бѣде расѣфнена на три и кѣмъ пролѣтъ тѣ ще се помжчатъ да се събержтъ, да се съединятъ, да се обединятъ. Главата на кометата малко ще се понамръщи като стара баба на киселици, нѣ устата ѣ, които сж произнесли честната дума ще ги е срамъ да оближжтъ плюнжтото. Срѣщу тази комета ще се появи и друга по-кѣсеничко, тѣй щото ще ѣ въспрѣпятствува да се събержтъ тритъ ѣ отѣйна въ едно, нѣ двата безъ друго ще сполучатъ. Отъ тази сподука ще се яви и спряженето на мѣстоименний глаголъ: *ще ми се, ще ти се, ще му се; ще ни се, ще ви се, ще имъ се!*

Синове български! вие бѣлнувате това и отсега още си махате краката, нѣ трѣбва да знаете, че Богъ дава, ала въ кошара не вкарва. Богъ казва помогни си ти да ти помогнѣ и азъ. Да се лѣжемъ само съ такива лѣскави и праздни надѣжди, то е да знаеме кѣщи на въздухътъ. Трѣбва да си етегнемъ опинитъ, ако искаме да видимъ сбжжжти надѣждитъ си. Нека ни служи минжлото за урокъ, ако не искаме да играемъ на Египетска пошница.

Черната орисеница.

Басня изг. Смишловата бачва.

Нъкоя си баба като разказвала на внуците си, че имало на свѣтътъ бѣла и черна орисеница, тѣ сж чудили що е това и като какво животно може да бѣде тя. Когато порастнали един отъ тѣхъ станжли много богати, а други станжли крайно бѣдни.

Единъ отъ тѣзи бѣдни като мислялъ защо да не бѣде и той като другите си братя богатъ засналъ. Тозъ часъ на сънѣтъ му се прѣстѣнили двѣ момѣ и го попитаха: познавашъ ли ни кои сме? Не, отговорилъ той. Ние сме двѣ орисеници, тази хубавата и бѣлата съмъ азъ, която правя гдѣто има богатства пакъ да има и, да се умножаватъ, а другата черната е тази, която зима и това що-то има човѣкъ. На тѣзи думи той се разсърдилъ и скочилъ да я убице, нъ тя извикала: чакай! тази хубавица те лъже. Азъ черната съмъ *правдата* и съмъ погрозила и почерпила отъ да ме мжъчи всѣкой день свѣтътъ, а тази бѣлата е *кривдата*, която обожавя всѣкий смъртенъ и ѣ кади таманъ като на нъкоя богиня. Нъ ти бѣди увѣренъ, че като не кадишъ на нея ти прази, а пжкъ азъ те обичамъ, и пшетието на богатитѣ братия ще прѣмине у васъ бѣднитѣ и за увѣрение давамъ ти прѣстенътъ си.

Отъ радостъ той се събужда и вижда прѣдъ себе си богатитѣ си братия, които стоѣли при огнището и плачяли. — Що плачите, погнителю ги той. — Изгорѣ ни венчко, отговорили тѣ. Не грижете се, хванжлъ да ги утѣшава той, отгдѣто дошло, тамъ и отишло.

Въ това врѣме дохождатъ другите му бѣдни братия и му извѣстятъ, че пивотъ и лозята имъ дали толкова плодъ, цвотъ освѣтъ като продали за единъ купъ пари, нъ и нѣмало мѣсто кждѣ да натурятъ остатъка. Тогава той се зарадвалъ, разказалъ имъ случката на сънѣтъ си, като казалъ: братия, сега се увѣрихъ, че правдата рано или късно въздига хората, и кривдата ги съенива.

Коя отъ тѣзи двѣ момѣ е въ нашето сърдце? Олеле! по-добрь е да си прѣмълчимъ!

Книжовна критика.

За бѣлѣгѣтъ или гласѣтъ ѿо (ѿо)

Чуденъ е нашъ г. Вѣженовъ като издаде една граматика, която прилича на влашка мамалига, и като урѣди съ нея писмовникъ на ѿо, останжло само звукътъ ѿо, за който се потрудилъ да извѣсти (?!) и окойто бѣлѣгъ И. Какви шашкежи хора има наистина на свѣтътъ! че този Сръбский бѣлѣгъ, който има звукътъ на ѿо възможно ли е да изразява ѿо? Виждъ му ума, та му скрой шапка! Жабата видѣла, че ковжтъ вола и тя вдигнала кракъ да яковжтъ. И нашъ киръ не-Вѣженовъ видѣлъ, че хората съставятъ грамматики и той цааааа нацапалъ една *граматика* за да не остане по-долень отъ дѣда Богорова, а сега като поправа грѣшката си ѿ (о-мега) употребено за звукътъ ѿо, цапжлъ ни Сръбската буква И за да я произнасяме на ѿо! Какъвъ *шашкежлъ*! какъвъ *будаляжлъ*! Хората прѣчистватъ азбуката отъ много букви, а пжкъ той ни влеперва още една. Той добрь ще направи да си я надобри на чорба и да повика г. Гологанова, та заедно съ него да я изѣдѣтъ, ако ли не, нека я повърне на Сърбитѣ да си я сѣрбятъ. Разбрали киръ не-Вѣженовъ? Ние до

сега сме се поминували безъ този звукъ, не пемъ ли да можемъ и за напрьдъ? Хай-хай! като понеско дѣте на задушница!

Пантомима.

Дѣйствиующитѣ лица на това нѣмо прѣдставление сж:

- 1). Мждрий — Кочу *Тетевата*.
- 2). Кривий — Харо *Тжанарѣтъ*.
- 3). Черний — Бойку *Зурнаджийтъ*.
- 4). Хрисимъ — Мечу *Токмакчийтъ*.
- 5). Баба — Куйка *Сайтуроджийката*.
- 6). Лея — Гумна *Дайреджийката*.
- 7). Лея — Гумна *Дайреджийката*.
- 8). Чина — Вонга *Соймарата*.

!!! X !!!

Мадригалъ.

Вахъ, Еленке ще те цапжъ,
Да познаешъ бай си Пенка,
Иль пжкъ цѣла ще те лапжъ
Като рибица соленка!

Ще пепия до двѣ мѣри
Черно вино Станимжшко,
Та дано се лѣкъ намѣри
Да ми родишъ и ти мжшко:

Да го кръстя киръ Иване,
Пележъ златенъ да му лѣнжъ,
Той наслѣдникъ да ми стане,
Че тогава да оклѣнжъ!

НОВИ КНИГИ.

А. Александриди: Коментаръ на анадолекото криминално сждопроизводство. Часть първа: изслушването на свидѣлитѣ. Часть втора ще излѣзе въ началото на новата финансовна година.

И. Ив. Берковски: Откритието на нови патриоти. Съединителна фантазия. За пиано и цигулка.

Ф. Перепъ: Орфей и Евридика. Митологическа повѣсть.

Ив. Вазовъ: Единъ кжтъ на Хисара. Прѣводъ отъ Хърватски.

ЛИТЕРАТУРА.

Единъ Кжтъ на Стара-Планина.

Отъ Ив. Вазова. Областна Печатница. 1883 Писателитѣ на «Наука» отъ срамъ че не пишжтъ Наука за «Наука», издавжтъ послѣ своитѣ произвѣдения на отдѣлни книжки за да покриятъ по този начинъ съчинението на «Наука». Настоящето съчинение на Ив. Вазова е едно кжтно произвѣдение върху единъ кжтъ на Стара Планина. Читателитѣ за да може да има понятие върху съчинението, нека си прѣстави единъ върхъ отъ Стара Планина и на него отгорѣ Г-на Вазова. На този върхъ Г-нъ Вазовъ ставалъ по-голямъ и по-грамаденъ, напър. като . . . , а всичко което се мѣркало подъ неговото подножие било дребно, нищожно, покорно. Разбира се, че да не бѣше пародитѣ дребенъ, нищоженъ и покоренъ, той не щеше да търпи Г-на Вазова въ Постоянниитѣ Комитетъ.

Най-много ни трогна сърдцето и ние заплакахме, когато четохме въ «Кжтътъ» че Г-нъ Вазовъ при своята величина и

грамадность си напомнялъ приятелитѣ си, Г-на Маджарова, като се поти въ канцеларията си и пише критика на Шейкенпра. De gustibus non est disputandum. . . .

Ние молиме Г-на Вазова да благоизволи да ни напише още нѣщо.

! ИЗВѢСТІЕ !

Изгубихме Директорѣтъ си на Общинѣтъ Сгради. Който го е намерилъ нека си го остави.

Декубъ.

ВАЖНО ИЗВѢСТІЕ

Скоро ще излѣзе отъ печатъ едно важно съчинение: 2000 лева и два кжта дрезехи: Забравена история за българското юношество.

Генку и Иванчу.

(Съобщено).

Дописки на „Смѣшля“

Сливенъ 2 недѣли до месни заговѣзни.

Нашъ бате Смишльо!

Вѣрвамъ да си подскочилъ и ти отъ радостъ и да си бухналъ попѣ 10 пжти калпакътъ като си видѣлъ годишната равномѣтка на женското ни дружество «Майчина длъжностъ». Е, бате Смишльо, да си живъ и здравъ, тази равномѣтка излѣзе на твоє здравие! Да не бѣше дракнжлъ ти, не на чиститъ понедѣлникъ, нъ и на распетий петѣтъ пѣмаше да се яви. Браво, браво на нашитѣ Сливенки, тѣ показахъ честността си; нъ равномѣтката на читалището ни кога ще се яви? Ха-хаха-ха! га-че-ли на конскитъ великъ-день! Азъ ще почакамъ още малко врѣме, че ще си отвора златнитѣ уета, и тогава ще се провикжъ (като м . . . ре ли? Б. на См.) да ме чуе малко и голѣмо. Стига толкова.

Б. на См. И азъ ще почакамъ още малко, че тогава ще захванжъ да ги разигравамъ на слѣпа кобила. Тюууу бре! какви хора ни отъ смѣхъ, ни отъ сатира, ни отъ подигравка зматъ! Изкогато ги напечжъ, всѣкий ще си извади краката като змия.

Дрипчу Духалото!

ПОЛИТИКА

Аинъ, цаинъ, драй: разъ, два три: и биръ, ики ючъ се чуватъ при Лондонската конференция за Дунавскитъ въпросъ.

Мусирусъ паша турскитъ прѣдставителъ си е забилъ мусурата и рови дано изрове петалата на господарѣтъ си, нъ както се види на неговото ючъ ще се турпъ ключъ, и на България нече да е гючъ да грабне този ключъ.

Нѣмецѣтъ той се не побира въ кожата си, той се расхожда и вика драй, а тѣ му отговарятъ: нѣма за тебъ пай, ти си отъ далеченъ край и другѣ ти гробѣтъ коша.

Русинѣтъ той сумти и мълчи и отъ врѣме до врѣме вика разъ ще ви повѣрия сей часъ, два ще ви пратя за дърва, три ще извикамъ най-сѣтни пли!

Влахѣтъ и Сърбинѣтъ тѣ се мждрятъ задъ вратата, а Българинѣтъ варди отъ възъ вратата. Тѣ очакватъ да оглождатъ кучегата кокълѣтъ, та че тогава да се снуенжтъ тѣ да го прѣгложуватъ.

Другите политически новини все още вятър и пълни вестници. Въ който има пинах да ги четете ние му припорожваме всичките политически вестници, а ний много в. «Съединение» който е направил договоръ съ всичките Европейски журналисти да му испращатъ всичките си новини прѣди даже да ги обнародватъ тѣ въ своите си вѣстници.

Виждале ли, насмалко щѣше дѣдо ви Смѣшлю да испусне крайтъ на политиката и да ви не съобщи най-прѣсната новина за Агата, че е впухилъ му (скупитъ му) щѣли да дадѣтъ прощение на *Икономикосъ Патриархисъ* за да ги благослови та да едобиятъ изгубената си мъжка сила. Ако извърши това чудо, тогава и ние ще се признаемъ за схизматици, и екзархийският ни синодъ така си иде да падне прѣдъ позѣтъ му и да му се поклони. Това чудо ще задигне всичките чудеса станѣли досега на свѣтътъ.

ШЕРЕНИ.

Избиране жена. Единъ момѣкъ като искалъ да се ожени и като билъ чулъ, че момитѣ се избиратъ като дини (лебеници) или пѣшени (пенони) т. е. да се почуватъ съ прѣстѣтъ и ако гѣнтѣтъ тѣ не сѣ добри: отишѣлъ при любовницата си и хваналъ да я почувка съ прѣстѣтъ си по главата. И като чулъ, че кратуната ѣ гѣнти, рѣкълъ ѣ: г-це, ти не си уздрѣла още, когато уздрѣешъ, тогава ще те земѣ.

Свалили шапка. На единъ селенинъ му казали, че когато иде при голѣми и облѣчени лица да си хвърля шапката и да стои гологлавъ, догдѣто му не кажѣтъ да си я нахлуни. Той като се прѣдставилъ прѣдъ сѣдния за една работа, свалилъ си шапката, хвърлилъ я и ударилъ сѣдния, който отъ ядъ му извикалъ: що правишъ бре? Що правя я? отговорилъ той, както ме научихъ, така права. — Какъ те научихъ я? поинталъ го стрѣнѣжѣ сѣдния. — Научихъ мя, като идѣ при голѣми и облѣчени лица да си хвърлямъ шапката.

Кажѣшъ! и тебе ще те оженятъ! Единъ младъ като се оженилъ, и го налѣгнали домашни мисли, ефидѣлъ единъ денъ близу до купницето да си мисли що ще стане съ *халѣтъ* му. Въ това врѣме еополѣтъ (мърсолѣтъ) му протекълъ и прѣтелѣтъ, който коткалъ кокошките на около му, като го видѣлъ, приближилъ се да му го клѣвне, а той се стрѣснѣлъ и му извикалъ: *кажѣшъ и тебе ще те оженятъ та да видишъ!*

Сладъ дѣждъ качулка. На едно-го жената била много зла, што не му давала сладѣтъ валѣтъ въ къщи. Той се чудялъ що да направи за да я поправи. Веднажъ той се оплакалъ на комшията си, и го поинталъ какъ направи та твоята жена е толкова добра и хриспама? — А, то е лесно, отговорилъ му той, азъ още първата вечеръ, когато се въпчехме, прѣди да си лѣгнемъ зѣхъ котката и прѣдъ жената си ѣ откъснѣхъ главата, и оттогава насамъ тя се бои отъ сѣнката ми. Иди направи и ти така. По свѣтътъ на комшията той се върналъ дома си и го извършилъ: нѣ жена му се изсмѣла и му рѣкла: то бѣше вече, кѣсно си се вразумилъ.

ДОКТОРЪ И ТЪРГОВЕЦЪ. — Бабѣ Докторе, много сѣмъ ходялъ по търговията си, обиколилъ сѣмъ всичките столици на Европейскитѣ Царства и като този резилѣкъ не сѣмъ виждалъ. А бе за какѣтъ резилѣкъ ми говоришъ, азъ въ тави улича резилѣкъ

не сѣмъ виждалъ и не виждамъ. Хама си пакъ ти, не виждашъ ли тамъ доло хе, въ онѣзи врата, онѣзи двама високи чиновници какъо правятъ. Ихъ, за тѣхъ ли ми говоришъ, наистина тѣ правятъ резилѣкъ, видѣхъ, но като знаѣхъ, че дука такива резилѣци зеха да ставатъ обикновени, за това и замѣтахъ. Но знаешъ ли защо правятъ тѣ това? Тѣ го привятъ защото сѣмъ намѣрили село безъ кучета и защото нѣма единъ майчинъ и бащинъ да имъ земе една къския и да ги пита какво търсятъ на людската врата и за това ли имъ Държавата плаща. Това е то нараственостъ и патриотизмъ.

УПРАВИТЕЛКА НА. — Аманъ и юря викамъ вече, неможа занятието си свободно да управлявамъ, гледице ще изомрѣ работницитѣ си. Единъ та пита имашъ ли позволение за работение на занятието си отъ. И джияватъ му тамамъ даденъ, влази други. Той пакъ ми са хвали, че давалъ позволение за продажба на спиртливѣ питиета и че други никой, нито А. нито Т. К., Немежалъ да дава подобни позволения освенъ него, и да та плаши, захвана да диктова да са пише пристѣжнически актъ. Испроводилъ ли и него, слѣдъ като издѣнъ два три бастонѣ по плѣщитѣ, глѣдашъ, че иди и третий. Той та пита пакъ посѣщава ли къщата ти редовно Докторѣтъ. Цѣла нощъ тѣхъ минавамъ, се на голѣми хора джиява да давамъ и боклуцитѣ имъ да тѣгля, но други колай нѣма тука е. Трѣба да са иди тамъ гдѣто сѣмъ всичките машичѣ употребяватъ расковното по помалко.

ТЕЛЕГРАММИ.

Пловдивъ. Карнавалѣтъ е на пѣтъ. Пайтонѣтъ му се е строшилъ, нѣ както и да е ще пристигне. Търговцитѣ сѣмъ докарали купове-купове маски. Тѣзи дни ще се играе *балъ-маскѣ* въ новото здание на П. Комитетъ (Б. на См. Хайрола!)

Тамже. *Филинопулисъ* го е стѣгнѣла рѣдката. Той си остри перото за да нацана въ маслинцата си та да измисли пакъ нѣкоя дъртенка лѣжка. (Б. на См. Нека си дрънка зѣбитъ, то баремъ не е съ пари я!)

София. *Кюляфитъ* сѣмъ болъ по насъ. Тѣ хванѣха подека лека да надминува въ цилиндритѣ. Въ тѣхъ нѣколко депутати сѣмъ си насадили кокошките, а пѣкой други сѣмъ ги пазѣли за нощна потреба. (Б. на См. Ако има *жртѣжѣ* нека прататъ единъ-два и на Х. К-ча, за да си натурѣ жалтицитѣ.)

Тамже. Бѣловъ се пустѣхъ. Грековъ ходи съ вързана глава. Грѣбѣтъ му е наложенъ съ мечи кожи. (Б. на См. Вай завалѣ! да му не е истекълъ петмезѣтъ изъ кратуната? Кой ще оправи тогава княжескитѣ работи?)

Сливенъ. «*Българско Знаме*» играе и се развѣа самѣ изъ печатницата; а «*Съвѣтникъ*» го утѣшава и съвѣтва да си почива още като него. (Б. на См. Тумба-тумба таламбазъ, грѣми не се чува гласъ.)

Тамже. Читалището ни се осквърни отъ Арабеката група *Бени-Зукъ-Зукъ*. Членовѣтъ му сѣмъ до толкова разядени, што *емфие* не е останало по дюкениѣтъ. (Б. на См. Хаишууу! хаишууу! Тѣ смѣкатъ емфие, Смѣшлю киха данѣ некиха капиталѣтъ му и равномѣжката му изъ джобовѣтъ имъ.)

Стара-Загора. Полугодишнитѣ пенити сѣмъ удовлетворителни. Дѣцата четѣхъ уроцитѣ си въ очитѣ на учитѣлитѣ си. Сюфлорѣтъ имъ ги бѣше напорилъ случайтъ. (Б. на См. Безъ сюфлорѣтъ прѣдставление става ли? Джиджѣ нече!)

Казанлъкъ. Кюлбуклукѣтъ е пѣленъ съ учители. Събрането продължава да разисква и да урѣжда като жена безъ прѣжия. (Б. на См. Нека се вардятъ учителитѣ да не духне силенъ вѣтъръ да распрѣска пенелѣтъ и да имъ напразни очитѣ та да се вържатъ все слѣши!)

Месемврия. Завчера насмалко единъ човѣкъ щѣше да се изгуби изъ каловѣтъ на улицитѣ; нѣ благодарение на кметѣтъ ни, че сполучи съ помощта на 3-тѣ Фенерѣ да го извади. (Б. на См. Добрѣ че не е потѣжлъ и той!)

Свищовъ. Хората ни плетѣтъ копницитѣ, а ние имъ ставаме слѣпо орудие. Бъркониѣ като помни. (Б. на См. Дайте ги на в. «Циганинъ» да ги неие да не иде оледѣля!)

Габрово. Що да ти кажа? Ела, бай Смѣшлю, и виждѣ! (Б. на См. Наканилъ сѣмъ се и ще дойдѣ да нахлуи на нѣколко души гаванки!)

Русчукъ. Дунавѣтъ полѣгка легка ще хване да се размръзѣва за да отвори пѣтъ на Лондонската конференция. (Б. на См. Карнавалескитѣ маски на нѣколцина може да я пропѣдѣтъ.)

Бургазъ. — Английската дипломация въ града ни е таха бигеръ отъ таи въ Египетъ: тукъ тѣглатъ и надуватъ на мѣхове кучетата. (Б. Р. дали не ще дойдѣ рѣдъ пакъ на васъ да одѣржѣтъ кожата?).

Харманлий. — Питаме дѣда Стѣшля: кой е началникѣтъ на тукашната телеграфѣ пощенска станция и има ли право разпѣния на пощата да прѣбѣа и прѣдава денешитѣ. (Б. на См. като абаджиятъ става сѣдникѣтъ, а джелѣпѣитѣ началникѣтъ, грѣхота ли е разпѣния да стане телеграфѣитѣ? За подробности питайте специалѣитѣ началникѣтъ отѣбѣла.)

Бургазъ. — Тазъ зима нашата дружина ще бѣде за образецъ на другитѣ. Двама отъ офицеритѣ ѣ денонощно учатъ полка и кадрилъ въ кахвешантана и скоро ще почнатъ да обучаватъ въ това искусство войницитѣ. (Б. Р. колко още работи ще видѣте вие, нали краката управляватъ главата!)

ПЛОВДИВЪ. — Ако има нужда въ Департамента Ви отъ Адвокати, отъ разни пародности сѣмъ половинъ Дипломи и повечето безъ дрипели, явете ни да Ви испратимъ съ манда пощасъ поне единъ дюжина Кукуруш. (Б. на См. Ба, ба! Не бързайте тодѣкъ! За сега ний тука имаме близо 1/4 отъ дюжината и само 1-2 ма сѣмъ по половинъ Дипломи.)

КАРЛОВО. — Питаме: защо са плаща на члена замѣтника при Пловдивското Окр. С-ж-дѣлицѣ. В. Пл. да ли да дождѣ 29 пѣкти на мѣсецъ въ града ни и да подѣга митинги прѣтивъ кметѣството ни? (Б. Р. Защото и блѣжава Марта, когато на много есочин-аод-жия сѣдници ще са мѣтнатъ пѣталата, та отъ сега си плѣтѣтъ кошника.)

ЧИРПАНЪ. — Книжарницитѣ у насъ болдѣсаха. И полицейскитѣ почнаха да ставатъ книжаре. Г-пѣ Ст-овъ и той отвори книжарница въ акцизното управление. (Б. Р. Ами Дирекцията на Финансѣитѣ какво прави? Не испращали и тя пера, пощаватѣли книга и черна прѣжѣтъ на подвѣдомствениѣтъ си?)

СЛИВЕНЪ. — На 20 того ще са избира Градскѣи Сѣмѣтъ. Призоваваме Сѣмѣшли да присѣтѣтува при избирателнитѣ пунктѣве. (Б. на См. Умирамъ си отъ смѣхъ, ако рѣчете да пѣбирете мене за Кметъ, ще мя карате да си купувамъ ГАЛОНИ въметѣ ЦАРВУЛИ КАРТУЗЪ въметѣ КАЛПАКЪ.)

КАЛОФЕРЪ. — Вразумѣ, Господи, напѣтъ по важнѣ съючествениѣти и научи Ги да не забравѣтъ своето отечество. Положи храниение устамъ на тѣзи изроди, що проповѣдватъ несѣществуванието на Черковно Училищното ни Настоятелство. (Б. Р. Този Г. Д. И. ще е останалъ екземпляръ отъ ХАМБА-РЯ и сега като е доконалъ кокала, замисли вече за отечество: Воздай Го, Господи, всемъ по дѣламъ!)

ПЛОВДИВЪ. — Нашитѣ високѣопоставени хайле не разбрахъ че турскѣи законѣ за печата не е въ сила у насъ, та още по него сѣдѣтъ. (Б. Р. Ако този законъ не е въ сила, то по кой законъ ще сѣдѣтъ резервиста що писѣ противъ.)

БУРГАЗЪ. — Дадениѣтъ батъ за въ полза на училището излѣзе солѣнъ. Распорѣдитѣитѣ сѣмъ дадени подъ сѣдъ за гдѣто насѣдственно влѣзѣхъ да дадѣтъ балъ въ помѣщенето на Окр. Комисѣя. (Б. Р. На такѣизи глави такѣжѣ брѣначѣ.)